

Fru Merck tog en Perlemorsportemonæ ud af en indvendig Lomme i sin Pelskaabe og gav Konen en Tokrone.

»Den er til Dem selv. Og saa behøver De jo ikke at fortælle, at der har været nogen.«

»Naa — saadan. Jeg siger Fruen saa mange Tak. Her har forresten været flere, som ogsaa er kommen bare for Nysgerrighed. Mest Folk herfra Huset naturligvis.«

»Hvornaar venter De Herskabet hjem?«

»Jeg skal være nede i Døren Klokken halv elleve præcis, sa' Herren, og bære Fruens Pakker op.«

Fru Merck, der hermed havde faaet alle de Oplysninger, hun ønskede, sagde nu Farvel. Nede paa Gaden ventede hendes Vogn, og hun kørte ind til Byen for at fuldbyrde sin Hævn.

Fem Minuter over halvelleve holdt de nygifte for Døren i den samme elegante Vogn, der om Formiddagen havde ført dem til Raadhuset. Bagefter fulgte en almindelig Droske med Jyttes Kufferter. Konen stod parat til at tage imod dem; og da alt var baaret op, blev de unge alene.

Jytte havde sat sig ned i en af de lave Lænestole i Dagligstuen. Hendes Mand tog Plads paa den ene Stolearm og bøjede sig over hende. Hun sad halvt bortvendt, med Albuen støttet paa en Pude og Haanden lagt over Øjnene. Afskeden med Mode-